

MATTHEÛS

6:19-21

Aardse bezittingen beheren als eigendom
van de Heere

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/6-19-21-deel-1

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Verbiedt Jezus bezit en rijkdom?	5 min	3
2	Rijkdom en armoede in de Bijbel	4 min	5
3	De mogelijkheid van beperkte ontkenning	5 min	8
4	Bezittingen als rentmeester beheren	7 min	11
5	Motieven en schatten in de hemel	5 min	14
	Om verder te lezen		17

1

Verbiedt Jezus bezit en rijkdom?

Onze studie van het boek Mattheüs brengt ons nu bij hoofdstuk 6, vers 19. Dit is een voortzetting van de Bergrede, die in het boek Mattheüs de hoofdstukken 5, 6 en 7 beslaat. Vanaf vers 19 zei Jezus:

Verzamel geen schatten voor u op de aarde, waar mot en roest ze verderven, en waar dieven inbreken en stelen; maar verzamel schatten voor u in de hemel, waar geen mot of roest ze verderft, en waar dieven niet inbreken of stelen; want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.

MATTHEÛS 6:19-21

Dit is een zeer belangrijke leer van Jezus, en het is belangrijk dat we die goed begrijpen. Het is namelijk heel gemakkelijk om die te overtreden of, naar het mij voorkomt, verder te gaan dan wat Hij ermee bedoelt. Toen Jezus zei:

Verzamel geen schatten voor jezelf op aarde, maar verzamel schatten in de hemel, zouden we kunnen zeggen: Jezus leert dat we schatten in de hemel moeten verzamelen. Dat is waar, maar Hij zegt ook dat we voor onszelf geen schatten op aarde moeten verzamelen, en dat is een gebod van Christus.

Als we zo'n gebod bijvoorbeeld in de Tien Geboden zouden aantreffen, als God tegen de Joden in de Tien Geboden had gezegd: 'Gij zult voor uzelf geen schatten op aarde verzamelen', dan zouden we het als een zonde beschouwen om rijkdom te vergaren, omdat dat een overtreding van een gebod van God zou zijn. Als we overtreden wat Jezus heeft gezegd, is dat niet minder een overtreding van een gebod van God. De woorden van Jezus zijn de woorden van God. Toen Jezus zei:

Verzamel geen schatten voor jezelf op aarde, betaamt het ons beslist om te weten wat Hij bedoelt, zodat we het kunnen doen. Tenminste, als we Zijn discipelen hopen te zijn, als we hopen recht voor God te staan en niet opstandig tegenover Zijn leer

bevonden te worden.

Op het eerste gezicht lijkt Jezus misschien eenvoudigweg te zeggen dat het verkeerd is om op aarde ook maar enige middelen te hebben vergaard, want Hij zei:

Verzamel geen schatten voor jezelf op aarde.

Wat nu als we een bankrekening hebben? Wat als we een huis hebben? Wat als we meer hebben dan de kleren die we aanhebben? Stel dat we een hele garderobe hebben. Zijn die dingen geen schatten op aarde?

Natuurlijk denk je bij een schat misschien aan goud, zilver, edelstenen enzovoort, zoals je die in een schatkist in een piratenfilm aantreft. Maar eigenlijk is een schat eenvoudigweg iets wat je als een schat beschouwt, iets wat waarde heeft. Elke vorm van rijkdom kan beslist een schat zijn. Als je geld op de bank hebt, of een auto, een huis of extra dingen die je niet nodig hebt om te leven, is dat dan voor jezelf een schat op aarde verzamelen? En als dat zo is, wat moet je daar dan aan doen?

Sommigen, zoals bijvoorbeeld de heilige Franciscus van Assisi, hebben dit vers zo opgevat dat het van christenen verlangt dat zij in absolute armoede leven. Want alles wat je bezit boven wat voor je levensonderhoud noodzakelijk is, is het begin van het verzamelen van een schat voor jezelf, iets wat meer is dan je werkelijk nodig hebt. Hij dacht daarom dat je, als je dit vers serieus wilt nemen, als een armoedzaaier, als een bedelaar, moet leven. Bedelen is echter niet iets wat Jezus ooit heeft gedaan, en Zijn discipelen evenmin. Het lijkt er dus niet op dat leven als bedelaar noodzakelijkerwijs de christelijke norm of maatstaf is.

Wat betekent het dan wanneer Jezus zegt:

Verzamel geen schatten voor jezelf op aarde, maar verzamel voor jezelf schatten in de hemel. Er zijn een paar manieren om deze uitspraak te begrijpen die christenen niet tot volslagen armoede zouden veroordelen en die geldige manieren zouden kunnen zijn om haar te begrijpen.

Voordat ik die geef, wil ik dit heel duidelijk maken. Sommigen van jullie zijn er waarschijnlijk aan gewend dat predikers de harde uitspraken van Jezus nemen, die afzwakken en het aanstootgevende wegnemen uit alles wat Jezus heeft gezegd, uit

angst het publiek voor het hoofd te stoten. Geloof me, ik kom niet eens in de verleiding om dat te doen. Ik kom niet in de verleiding om af te zwakken wat Jezus heeft gezegd. Ik verlang ernaar zo trouw mogelijk te zijn aan wat Jezus heeft gezegd.

Ik durf wel te zeggen dat ik dit in de beginjaren van mijn bediening, dertig jaar geleden, toen ik als tiener met mijn bediening begon, behoorlijk letterlijk opvatte. Ik geloofde dat armoede de enige legitieme levenswijze voor de christen was. Ik heb, naar ik zou zeggen, meer dan vijftien jaar in nagenoeg volledige armoede doorgebracht. Overigens ben ik ook nu geen welvarend, rijk mens. Maar ik koos ervoor in armoede te leven, omdat ik geloofde dat woorden als deze ongeveer zo moesten worden opgevat als ze op het eerste gezicht klonken. Ik had het gevoel dat het op de een of andere manier verkeerd was om bezittingen op aarde te hebben.

2

Rijkdom en armoede in de Bijbel

Maar ik zal jullie vertellen wat mij enigszins deed afstappen van een strikte armoede-ethiek. Toen ik het Nieuwe Testament las, werd duidelijk dat sommige mensen een huis hadden. De moeder van Johannes had een huis. Daar in Jeruzalem werd volgens Handelingen hoofdstuk 12 een gebedsbijeenkomst gehouden. Er waren mensen die bezittingen hadden. Sommigen van hen verkochten hun bezittingen en gaven de opbrengst aan de armen. Anderen hielden hun bezittingen kennelijk om die voor God te gebruiken, of om ze later te verkopen wanneer er weer een andere behoefte ontstond. Maar het lijkt duidelijk dat er tijden waren waarin mensen in de Bijbel niet tot de allerarmsten behoorden.

Nu is het waar dat we in de Schrift niet lezen dat rijkdom normaal gesproken samengaat met geestelijke gezindheid. En Jezus maakte heel duidelijk:

Jezus zei tegen Zijn discipelen: Voorwaar, Ik zeg u dat een rijke moeilijk het Koninkrijk der hemelen kan binnengaan. Nogmaals zeg Ik u: Het is gemakkelijker dat een kameel door het oog van een naald gaat, dan dat een rijke het Koninkrijk van God binnengaat.

MATTHEÛS 19:23-24

Ik geloof evenmin dat de Bijbel een ethiek van voorspoed leert als dat hij een ethiek van armoede leert. Als de Bijbel al naar een van beide kanten neigde, zou hij armoede als norm beslist eerder verheerlijken dan voorspoed als norm.

Maar ik geloof niet dat de Bijbel voorspoed of armoede tot morele of geestelijke kwesties maakt, behalve in die zin dat de Bijbel heel duidelijk maakt dat beide hun eigen verleidingen met zich meebrengen. De Bijbel is er heel duidelijk over dat mensen die rijk zijn vaak niet beseffen dat zij God nodig hebben. Ze hebben het gevoel dat ze voor zichzelf kunnen zorgen. Rijkdom draagt bij aan hoogmoed, een onafhankelijke geest en het verwaarlozen van God. Rijkdom vormt op die manier een zeer sterke verleiding. Daarom zei Jezus:

Een kameel gaat nog makkelijker door het oog van een naald dan een rijke het Koninkrijk der hemelen binnengaat.

Tegelijkertijd erkent de Bijbel heel duidelijk dat armoede haar eigen verleidingen met zich meebrengt. In Spreuken 30 vermeldt een man die Agur heet dat hij bang was dat hij, als hij te arm zou worden, misschien in de verleiding zou komen om te stelen. Dat is een mogelijkheid. Mensen worden vaak met verleidingen geconfronteerd omdat ze niet genoeg hebben.

Het is ook niet noodzakelijk zo dat de Bijbel zegt dat het ideaal is om precies tot de middenklasse te behoren: niet rijk en niet arm, maar ergens daartussenin. Wat de Bijbel over rijkdom leert, wordt volgens mij goed geïllustreerd door Paulus. In Filippenzen 4 zei hij:

Niet dat ik dit zeg vanwege gebrek, want ik heb geleerd tevreden te zijn in de omstandigheden waarin ik verkeer.

FILIPPENZEN 4:11

Hij zegt:

En ik weet wat het is vernederd te worden, ik weet ook wat het is overvloed te hebben; in elk opzicht en in alles ben ik ingewijd, zowel in verzadigd te zijn als in honger te lijden, zowel in overvloed te hebben als in gebrek te lijden.

FILIPPENZEN 4:12

Daarmee bedoelt hij: „Ik weet hoe het is om overvloed te hebben, en ik weet hoe het is om heel weinig te hebben.” Maar hij zegt:

Alle dingen kan ik aan door Christus, Die mij kracht geeft.

FILIPPENZEN 4:13

Paulus leert dus dat het voor zijn wandel met God niet uitmaakt of hij arm of rijk is. Hij kan God in elke levensomstandigheid trouw zijn. Armoede en rijkdom brengen ieder hun eigen verleidingen met zich mee, maar christenen hoeven niet voor verleidingen te bezwijken. Christenen kunnen extra geld hebben en toch christenen zijn. Ze kunnen ook heel weinig of helemaal geen geld hebben en toch goede christenen zijn.

Maar volgens mij leert Jezus niet dat christenen niets in hun bezit mogen hebben. Want als dat hier Zijn leer was, dan lijkt die leer in het boek Handelingen op grote schaal overtreden te worden. En ook in de brieven zouden daar aanwijzingen voor staan.

3

De mogelijkheid van beperkte ontkenning

Laten we nu eens proberen te begrijpen wat dit kan betekenen, zonder eenvoudigweg te zeggen dat we niets in bezit mogen hebben. Toen Jezus zei:

Verzamel geen schatten voor u op de aarde, waar mot en roest ze verderven, en waar dieven inbreken en stelen; maar verzamel schatten voor u in de hemel, waar geen mot of roest ze verderft, en waar dieven niet inbreken of stelen; want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.

MATTHEÛS 6:19-21

zou dit een voorbeeld kunnen zijn van wat een beperkte ontkenning wordt genoemd. Ik zeg niet dat dit de enige manier is waarop we het kunnen opvatten, maar het is een mogelijkheid. Het is een idiomatische uitdrukking die vaak in de Bijbel voorkomt. De zin wordt dan zo opgebouwd dat er lijkt te staan: „Niet dit, maar dat. Doe dit niet, maar doe dat.” Wanneer deze uitdrukkingwijze wordt gebruikt, betekent de zin echter: „Doe niet alleen dit, maar doe ook dat.”

Toen Jezus bijvoorbeeld in Johannes 6 zei:

Werk niet om het voedsel dat vergaat, maar om het voedsel dat blijft tot in het eeuwige leven, dat de Zoon des mensen u geven zal; want Hem heeft God de Vader verzegeld.

JOHANNES 6:27

verbod Jezus Zijn discipelen toen om voor voedsel te werken? In de Schrift wordt christenen beslist gezegd dat ze voor hun voedsel moeten werken. In 2 Thessalonicenzen 3 staat dat als iemand niet werkt, hij niet behoort te eten. Maar toen Jezus zei:

Werk niet om het voedsel dat vergaat, maar om het voedsel dat blijft tot in het eeuwige leven, dat de Zoon des mensen u geven zal; want Hem heeft God de Vader verzegeld.

JOHANNES 6:27

was dat een voorbeeld van wat we een beperkte ontkenning noemen. Het betekent eigenlijk: „Werk niet alleen voor het voedsel dat vergaat, maar werk ook voor het voedsel dat blijft tot eeuwig leven.” De gedachte is: verwaarloos het ene niet, maar doe beide.

Hetzelfde geldt voor wat Jezus zei:

Denk niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard.

MATTHEÛS 10:34

Dit is nog een voorbeeld. Letterlijk betekent het: „Ik ben niet alleen gekomen om vrede te brengen, maar ook een zwaard.” Hoewel er wordt gezegd:

Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar een zwaard, weten we dat Jezus wel degelijk kwam om vrede te brengen. Dat heeft Hij Zelf gezegd. Hij liet vrede na aan Zijn discipelen. Hij zei:

Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u. Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden.

JOHANNES 14:27

Jezus is de Vredenvorst en Hij is een groot vredestichter. Hij kwam inderdaad om vrede te brengen, maar niet alleen vrede: ook een zwaard.

Dit is een gebruikelijke uitdrukking, of manier van uitdrukken, in de Schrift: 'Doe dit niet, maar doe dat' betekent vaak: 'Doe niet alleen dit, maar doe ook dat.' Nu is het in dit geval, waar Jezus zegt:

Verzamel geen schatten voor u op de aarde, waar mot en roest ze verderven, en waar dieven inbreken en stelen; maar verzamel schatten voor u in de hemel, waar geen mot of roest ze verderft, en waar dieven niet inbreken of stelen; want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.

MATTHEÛS 6:19-21

mogelijk dat Hij hier een beperkte ontkenning gebruikt, zodat het idioom eigenlijk betekent: 'Verzamel niet alleen schatten voor jezelf op aarde, maar verzamel ook schatten voor jezelf in de hemel.' Er is werkelijk niets wat die mogelijkheid zou uitsluiten. In dat geval zou Jezus mensen aanspreken die zich er al mee bezighielden voor zichzelf op aarde schatten te verzamelen. Maar Hij zegt: 'Nu moeten jullie datgene gaan doen wat jullie hebben verwaarloosd. Jullie moeten je ook bezighouden met jullie schatten in de hemel.'

Als je het zo opvat, zou dat voor veel rijke christenen een grote troost zijn. Want het zou natuurlijk min of meer zeggen: 'Het is prima als je voor jezelf schatten op aarde verzamelt, zolang je ook schatten in de hemel verzamelt.' Toch heb ik het gevoel dat het niet zo begrepen moet worden. Maar mijn gevoelens, wat heb je daaraan? Jij kunt je eigen gevoelens hebben. Je moet de Schriften onderzoeken en zelf beslissen. Maar ik begrijp Jezus zo, dat Hij hier werkelijk iets verbiedt en zegt dat je je aandacht ergens anders op moet richten. In plaats van voor jezelf schatten op aarde te verzamelen, moet je juist schatten in de hemel verzamelen.

4

Bezittingen als rentmeester beheren

Zoals ik het vers begrijp, ligt de nadruk op de woorden ‘voor jezelf’. Toen Jezus zei:

Verzamel geen schatten voor jezelf op aarde, houdt Hij Zich opnieuw bezig met de motivatie. Net zoals in het vorige deel van dit hoofdstuk, toen Jezus sprak over wanneer je aalmoezen geeft, of wanneer je bidt, of wanneer je vast: doe dat niet op een opvallende manier, zodat mensen het zullen zien. Hij zegt niet dat het verkeerd voor je is om in het openbaar te bidden, te vasten en iemand erachter te laten komen dat je vast, of een gift te geven op een manier waardoor iemand er misschien achter komt dat jij die hebt gegeven. Wat Hij zegt, is dat je het niet moet doen om door mensen gezien te worden. Dat is precies wat Hij zegt in hoofdstuk 6, vers 1. Het gaat hier helemaal om de motivatie. Je moet deze dingen niet doen met het doel door mensen gezien te worden.

Zo geldt ook wat Jezus eerder in Mattheüs 5 zei:

Maar Ik zeg u dat al wie naar een vrouw kijkt om haar te begeren, in zijn hart al overspel met haar gepleegd heeft.

MATTHEÛS 5:28

Ook daar gaat het om de reden, de motivatie: naar een vrouw kijken met het doel haar te begeren. In dit geval geloof ik dat Jezus Zich heel goed eveneens op de kwestie van het hart kan richten:

Verzamel geen schatten voor jezelf op aarde.

In het Nieuwe Testament zien we dat Christus ons oproept alles wat we hebben prijs te geven. Jezus zei in Lukas 14, vers 33:

Zo kan dan ieder van u die niet alles wat hij heeft, achterlaat, geen discipel van Mij zijn.

LUKAS 14:33

In het boek Handelingen lezen we dat in de vroege gemeente niemand de dingen die hij bezat als zijn eigendom beschouwde. Dat is interessant: niemand beschouwde de dingen die hij bezat als zijn eigendom. Ze bezaten die dingen wel, maar ze waren niet van henzelf. Waarom niet? Omdat ze nu aan Jezus toebehoorden. De gelovigen waren slaven van Christus. Ze waren voor een prijs gekocht en behoorden daarom aan de Heere toe, en alles wat ze hadden behoorde aan de Heere toe. Ze verzamelden niet langer dingen voor zichzelf. Alles wat ze hadden was niet voor henzelf, maar voor de Heere.

Dat betekent niet dat er niets aan henzelf besteed kon worden, als ze geloofden dat de Heere hun opdroeg Zijn geld zo te gebruiken. Een meester zorgt immers voor zijn dienaren. Hij wil dat ze eten. Hij wil dat ze kleding hebben. Daarom mogen wij, als Zijn dienaren en rentmeesters van Zijn goederen, een redelijk bedrag aan onze eigen behoeften en huisvesting besteden, al naargelang we menen dat God ons leidt. Maar zelfs dan doen we dat niet voor onszelf, maar om de belangen van onze Meester te dienen. Hij wil dat het goed met ons gaat, dat we gekleed zijn, dat we eten, enzovoort. Het punt is dat wat we ook hebben, helemaal niet van ons is. Het is werkelijk van de Heere.

Jezus zei dat je geen schatten voor jezelf op aarde moet verzamelen:

Verzamel geen schatten voor u op de aarde, waar mot en roest ze verderven, en waar dieven inbreken en stelen; maar verzamel schatten voor u in de hemel, waar geen mot of roest ze verderft, en waar dieven niet inbreken of stelen; want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.

MATTHEÛS 6:19-21

Maar Hij zei dat je wel voor jezelf schatten in de hemel kunt verzamelen. Dat is de schat die van jou zal zijn. De schat in de hemel zal voor jou zijn. De dingen die je op aarde hebt, zijn in werkelijkheid niet voor jou. Ze behoren iemand anders toe. Ze behoren God toe.

Jezus lijkt zoiets te zeggen in Lukas 16, vers 12. Nadat Hij de gelijkenis van de onrechtvaardige rentmeester heeft verteld, zegt Hij:

En als u wat betreft het goed van een ander niet trouw bent geweest, wie zal u het uwe geven?

LUKAS 16:12

Ik had het vorige vers moeten lezen, want dat maakt vrij duidelijk waar Hij het over heeft. Hij zegt:

Als u dan wat betreft de onrechtvaardige mammon niet trouw bent geweest, wie zal u het ware toevertrouwen?

LUKAS 16:11

Dat betekent geld.

Dat zouden natuurlijk schatten in de hemel zijn.

Dan zegt Hij, als parallel daarmee:

En als je niet trouw bent geweest met wat van een ander is, wie zal je dan geven wat van jou is?

Alles wat je bezit, is van de Heere, niet van jou.

Dat zouden de schatten in de hemel zijn. Je hebt het recht om zelf de schatten in de hemel te bezitten die God voor je heeft. Maar de dingen die je op aarde hebt, zijn niet voor jezelf, en je moet ze niet voor jezelf vergaren.

Dit betekent niet dat je in geen enkel opzicht goederen mag vergaren. Zoals ik al zei, waren er in de Bijbel christenen die huizen en landerijen en dat soort dingen hadden. Sommigen van hen verkochten die; anderen niet. Het punt was dat ze niet zeiden dat die van henzelf waren. Ze waren van de Heere. En in het boek Spreuken hebben we het geval van de mier, die in de zomer voedsel vergaart, zodat er in de winter voedsel zal

zijn voor de gemeenschap, dat wil zeggen, de mierengemeenschap. En zo is er ook Jozef, die tijdens de zeven goede jaren voedsel vergaarde, zodat er gedurende de zeven jaren van hongersnood voedsel zou zijn voor de hele wereld.

Hier hebben we gevallen waarin vergaren prijzenswaardig is. Maar de mier vergaart niet voor zichzelf, en Jozef vergaarde niet voor zichzelf. In beide gevallen vergaarden ze voor de hele gemeenschap. En wanneer christenen goederen hebben, lijkt het erop dat ze die vergaren, tenzij ze die onmiddellijk in dienst van de Heere stellen of aan noodzakelijke dingen besteden. En wat zo wordt vergaard, moet bestemd zijn voor het Koninkrijk van God, voor de behoeften van het lichaam van Christus, voor de behoeften van Gods zaak.

Het is mogelijk dat God je zegt dat je een bepaald bedrag of een bepaald voorwerp aan een of andere bediening, zendeling of gemeente moet schenken, terwijl je ervoor zou moeten sparen om dat te kunnen doen. En dus leg je dat geld opzij totdat je het voorwerp zelf kunt aanschaffen. Zou dat dan betekenen dat je schatten voor jezelf vergaart? Nee, dan vergaar je schatten voor het Koninkrijk van God. Jezus zegt dus niet zozeer dat het verkeerd is om geld opzij te zetten of schatten te vergaren. Hij zegt:

Verzamel geen schatten voor u op de aarde, waar mot en roest ze verderven, en waar dieven inbreken en stelen; maar verzamel schatten voor u in de hemel, waar geen mot of roest ze verderft, en waar dieven niet inbreken of stelen; want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.

MATTHEÛS 6:19-21

5

Motieven en schatten in de hemel

En dat moet ons er natuurlijk toe brengen onze motieven te onderzoeken met betrekking tot alles wat we hebben. De meesten van jullie zijn waarschijnlijk in Noord-Amerika en waarschijnlijk behoorlijk welvarend, aangezien bijna iedereen in Noord-Amerika welvarend is in vergelijking met het grootste deel van de rest van de wereld.

Daarom heb je waarschijnlijk meer dingen dan je werkelijk nodig hebt. Ik ben hier niet om je te vertellen, en ik denk ook niet dat Jezus zei, dat je nooit meer dingen mag hebben dan je werkelijk nodig hebt. Maar de vraag is: van wie zijn deze dingen? Zijn ze werkelijk van jou, of zijn ze werkelijk van God? Staan ze werkelijk tot Zijn beschikking? Kan God vandaag krijgen wat je hebt vergaard, als Hij erom vraagt, zonder dat je klaagt? Of beschouw je het werkelijk als je eigendom?

Dat is waar het werkelijk om gaat. In Zijn onderwijs dringt Jezus altijd door tot de kern van de zaak. Het gaat Hem niet zozeer om het banksaldo op zichzelf. Nu kan het saldo wel een symptoom zijn. Als je veel geld hebt en het daar maar ligt, terwijl er behoeften zijn in het lichaam van Christus en arme mensen om je heen hulp nodig hebben, kan dat een aanwijzing zijn dat er iets mis is. Dat geldt vooral wanneer je het geld niet spaart voor iets ten behoeve van het Koninkrijk van God en het nooit inzet om de belangen van dat Koninkrijk te dienen. Je banksaldo kan dan heel goed een aanwijzing zijn dat er iets mis is in je christelijke leven.

Maar dat hoeft niet per se zo te zijn. Je kunt heel veel geld hebben, terwijl het allemaal van de Heere is. Ik heb een familielid dat in zijn leven twee keer miljonair is geweest. Hij heeft twee keer een miljoen verdiend en het beide keren weggegeven, maar niet onmiddellijk. Hij gaf het geld niet weg zodra het in zijn handen kwam. Hij spaarde het geld op en schonk vervolgens in sommige gevallen zeer grote bedragen aan bepaalde zendingsorganisaties en dergelijke. Uiteindelijk gaf hij in wezen alles weg, maar er waren tijden dat hij veel geld op zijn bankrekening had. Toch vergaarde hij niet voor zichzelf op aarde. Hij vergaarde voor het Koninkrijk van God.

Volgens mij is dit wat Jezus voornamelijk bedoelde toen Hij zei:

Verzamel geen schatten voor jezelf op aarde.

Hij zei dat als je dat doet, ze daar kwetsbaar zijn. Ze kunnen je worden afgenomen.

Maar Hij zei:

Maar verzamel schatten voor jezelf in de hemel, waar motten en roest niets aantasten en waar dieven niet inbreken en stelen. Want waar je schat is, daar zal ook je hart zijn.

Hier valt nog heel wat meer over te zeggen dan waar we aan toe zullen komen. Maar laat me erop wijzen dat Jezus zei dat als je jouw schatten hier op aarde houdt, als je ze voor jezelf opslaat, ze hun waarde kunnen verliezen of je kunnen worden afgenomen. Zolang ze op aarde zijn, lopen ze gevaar. Je kunt ze in je achtertuin begraven; je kunt ze in een bankkluis leggen. Maar een oorlog, je eigen dood of wat dan ook kan ze je afnemen, of een dief kan ze vinden. En dus zijn ze daar niet veilig.

Maar als je je schatten in de hemel verzamelt, zijn ze veilig. Daar verliezen ze nooit hun waarde. Daar zullen ze niet roesten of vergaan, en dieven zullen er niet bij kunnen komen. Nu, hoe verzamel je schatten in de hemel? Als iemand zei: 'Breng je schatten onder bij die-en-die bank,' dan zou het gemakkelijk zijn om te weten hoe je dat doet. Je brengt je geld gewoon naar de bank en stort het. Maar als iemand zegt: 'Verzamel je schatten in de hemel,' waar stort je ze dan? Hoe krijg je ze van hier naar daar? Hoe breng je het geld of de dingen die je nu hebt naar de hemel om ze daar te verzamelen?

Dat is een zaak die duidelijk besproken moet worden, want Jezus gebiedt ons dit te doen. Als we op de oordeelsdag voor Jezus staan en geen enkele schat in de hemel hebben verzameld, maar wel schatten op aarde hebben verzameld, zullen we ons voor onze ongehoorzaamheid moeten verantwoorden, en dat zal geen fraai gezicht zijn. Daarom denk ik dat we enige tijd moeten besteden aan de vraag hoe je schatten in de hemel verzamelt. De Bijbel vertelt ons daadwerkelijk hoe dit wordt gedaan, en we zullen deze vraag later bespreken.

Maar het volstaat hier te zeggen dat ons wordt geboden voor onszelf schatten in de hemel te verzamelen, en dat ons wordt geboden niet voor onszelf schatten op aarde te verzamelen. Ik zou er bij je op willen aandringen om naar je eigen financiële leven, je eigen levensstijl en je eigen levensstandaard te kijken en jezelf af te vragen: 'Ben je gehoorzaam aan wat Jezus hier zei?' En zo niet, hoe belangrijk is het dan voor je om op de oordeelsdag voor God te staan en Hem te horen zeggen:

Zijn heer zei tegen hem: Goed gedaan, goede en trouwe dienaar, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer.

MATTHEÛS 25:21

En hoe belangrijk is het om te voorkomen dat Hij zegt:

Dan zal Hij ook zeggen tegen hen die aan de linker hand zijn: Ga weg van Mij, vervloekten, in het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bestemd is.

MATTHEÛS 25:41

We komen hierop terug.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 6:19-21
- Mattheüs 19:23-24
- Filippenzen 4:11
- Filippenzen 4:12
- Filippenzen 4:13
- Johannes 6:27
- Mattheüs 10:34
- Johannes 14:27
- Mattheüs 5:28
- Lukas 14:33
- Lukas 16:12
- Lukas 16:11
- Mattheüs 25:21
- Mattheüs 25:41

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.